

۲۰۱۷/۰۳/۲۵

مصطفی «عمرزی»

تاریخ کمینه

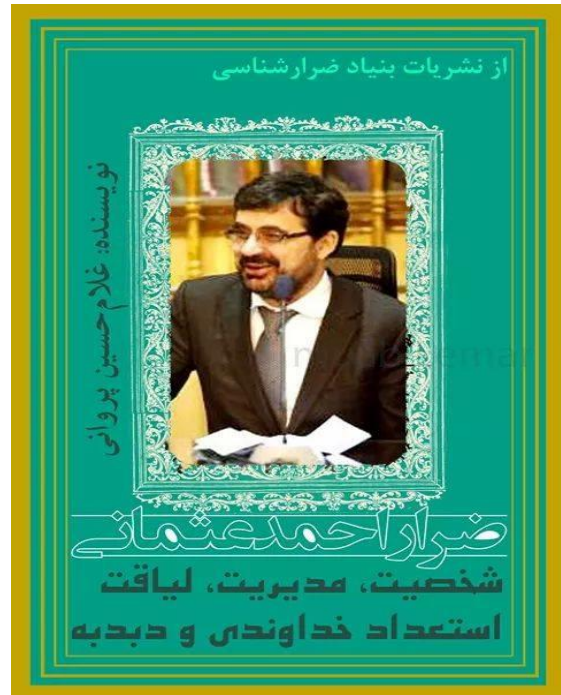
حاکمیت حامد کرزی در تداوم نگارش تاریخ افغانستان در آینده، در تنوع، چند جلدی خواهد شد که دربرگیری تفصیلی آن، منوط به ماجراهای قسم معمول سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی نمی ماند. در این تاریخ، شگفتی هایی درج خواهند شد که همانند خطوط این قلم، تبیین کنند آن چه برای برپایی نظام می سازند در زمانی به افول می رود که اجزای استحکام آن، اشتباه محض برای به کار گیری مصالح است. اگر در بنایی که می باید از سمیت بسازند، گل بگیریم و حصار محافظ آن، گلکاری «پخسه پی» باشد، این دو شکل متضاد، اگر منظر مضحک می گیرند، در زمان پاسخ به نوسانات استعمال، به زودی به قواره ای مشابه می شوند که در نمونه های این مقال، تماشایی شده اند.

دوسیه ی بعضی از اعضای کابینه ی رییس جمهور کرزی که بر اثر قید «باید لیسانس باشند» به اندازه ی بوروکراسی اداره اش، ضخامت دارد. این دوسیه ی ضخیم که بیشترین دربرگیرنده ی سوانح مولفان او از جبهه ی به اصطلاح مقاومت می شود، هزینه های کرزی را برای اخذ رای تایید ولسی جرگه بیشتر می کرد تا پس از توضیحات و توزیعات اسناد جعلی، خودشان را کور بگیرند و یاران رییس جمهور، در کرسی های وزارت ها، جلوس کنند.

جلد کتاب «ضرار احمد عثمانی»، تصویری بود که دوستان از مدتی در فیس بوک منتقل کرده بودند و هموطنان در منظر طنز و خنده، توجه نمی کنند که این ضرار نظام در زمانی اخذ رای اعتماد ولسی جرگه، اگر ضرر مادی حاکمیت را چند برابر می کرده است، در هنگام پخش اضرار مدیریت، در دفاعاتی که به سه بار در وزارت های داخله، خارجه و مبارزه بر ضد مواد مخدر می رسند، در رخصتی های کنونی، در آخرین اخبار سرچوک، گفته شده است که به ولی نعمت اش در منزل او پرخاش می کند و ظاهراً ماجرا به بحث اصلیت و خبائثت سقویان گیر کرده بود.

در پایین جلد کتاب، قید «دبده» خیلی تاثیر گذار است. کتاب «ضرار احمد عثمانی» در تاریخ حاکمیت کرزی، بدون شک از منابع مهم تعریف دست آورد های او شمرده می شود، اما در واقع آن چه از آن تجربه می ماند، نه آن رنگ تقلبی مصنوعات بود، بل سایه ی هیولاهایی ست که در قبول افراد معمولی، اما وزیر و رییس شده، بازمانده گان حاکمیت های بحرانی ما را در حضور و حصر درازمدت امکانات دولتی کمک کند چون فرزندان وزیران با «دبده» بوده اند، رشته ای از حاکمیت های افغانستان را به این ناف بسته و از ارگانسیم آن، شکل مملکت را به

حامله ای مشابه کنند که همواره در فشار است، اما این پندیده گی رفع نمی شود. در واقع نشرات نوع آن چه در این مقاله آورده ام، در بررسی چند بُعدی مسایلی که انواع دارند، فقط یک کار معمولی به معنی تبلیغات میان تهی نیست، بل از ارابه ی چنین تخلیقات در پی تعمیم فرهنگ هایی اند که پس از تجربیات حاکمیت های سقاوی و زمینه ای که بدون شک در حصر سقاوی سوم بود (حاکمیت کرزی و مولفان) تقدیس افراد و کرداری به ظهور برسد که شماری از راه اندازی برنامه های توجیه حاکمیت های کلکانی، ربانی، هشت ثور، زیاده رویی ها و تعدی بیش از

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آن لاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولئ

حد در امر ملی، می خواهند درز اجتماعی را با خالی نگه داشتن شقه های ناشی از بحران ها و جنگ به نفع وارثانی وقایه کنند که ثابت شد در دهه ی دیموکراسی وارداتی کنونی، اصول شراکت و اضرار افراد، همانند قانونی اندکه اگر تدوام حاکمیت ها در تامین امنیت و قانون محوری چنانی که حالاست، بماند- فرهنگ سازی ها از نوعی که از نشرات اضراری می سازند، جامعه ی زشت کاران، دزدان و خاینان افغانستان را در ردیف به اصطلاح عیاران خراسانی، در مقطعی دیگری که بدون شک در آخر این بار کج، به ثریا بلند کرده اند، در شکست و افتاده گی دیگر، به نفع مردمانی می کند که ملخ وار هجوم خواهند آورد و در قبال صاف کاری های حشراتی، مسوولیتی نمی پذیرند، زیرا جانوران مودی بر اساس ذات خویش خراب اند؛ آنان شعوری نمی خورند.

کمی باقی ست تا از زمان رویداد هفت ثور، به چهل ساله گی بحران برسیم. در زمینه ای که بسیار ایدیالوژیک شد و وحدت فکری مردم در گرایش های منافع شخصی و قومی از هم می پاشد، زاده گان هر ج و مرج فکری که در هر چند سال عمر، در سایه ای انحراف فکری حاکمیت ها بزرگ می شوند، اگر در افت زیان های تعلیم و ناداری، حتی بزرگ و شکمی از عزا بکشند، در جراحت های فکری یک عمر مصیبت، بدون شک وارثانی می گذارند که از تمام زشتی های جوامع جنگ دیده سهم می برند و محال است در مستقبلی که دور نباشد، سعی ما برای ساخت و ساز مملکت از سیاهی های میلان به قوم، زبان، سمت و منطقه، اصل سیاسی (افغان) و اصل بشری (انسان) را مقدم بشمارد.

نگرش چند بُعدی و حرفه یی در شناخت نوعیت آن بهانه ای که باعث سطور این مقال شد، ثابت می کند حتی مضحکه ی ضرر بار چنین نشراتی (کتاب ضرار احمد عثمانی) در راه اندازی ابتکارات تبلیغاتی که ماحصلی به جز بسط دروغ و ریا ندارند، بازار دیگری می شود که در آزادی بازار آزاد کنونی، اگر جا اقتید تشخیص خوب و بد افرادی که ممثل خواسته های مردم در حکومت شوند، نیازمند دانش و مهدی می شود که اگر ناداری اقتصادی ما بماند، ناچار پروپوزل خواهیم ساخت تا مصارف پروژه های تفکیک جعل و جاهل نیز جزو کمک های جامعه ی جهانی شوند.

عکس قضیه، کوتاه ترین تعریف تظاهراتی ست که در حاکمیت کرزی، اما در واقع ظاهر نمایی کردند تا در کمیت حجم بزرگ به اصطلاح سلسله ای از اولین های مدنی و فرهنگی افغانستان، کس و کسانی را فراموش کنیم که در 14 سال گذشته رنگ کردند تا اصلیت های سیاه آنان برعکس شود. به فکر «شیر مرغ»، مهمترین تولید کارخانه سهامی آقای کرزی و موثفانش بود.

یادآوری: فرهنگ های دری، معانی مختلفی برای کلمه ی «کمینه» آورده اند؛ از جمله: کوچک ترین، ناچیز ترین و خورد ترین.